

mærke, at disse Tal naturligvis ere indbefattede i alle de andre; de ere indbefattede under Anholdelserne, de ere indbefattede under de opdagede Forbrydelser, og de Tal, jeg senere kommer til, paa Sager, som ere henviste til Retten, ere indbefattede under det Antal Sager, som Kriminal- og Politiretten har behandlet. Selve Antallet af Sager i 1901 var 83, og det er jo et ret betydeligt Tal, det skal ikke nægtes. De omhandlede ca. 100 Personer, altsaa i adskillige af Sagerne har der været flere om det. Men saa maatte man hæve Sagerne for 41 Personer. Altsaa omtrent Halvdelen af disse Sager var slet ikke Sager, det var Politiet, der havde overfaldet sagesløs Person, havde trukket sagesløse Personer op paa Politikammeret og beskyldt dem for at bruge Vold, men de havde slet ingen Ting gjort, og Politiet maatte hæve Sagerne for deres Vedkommende. Men det viser naturligvis den Ivrighed, som Politiet lægger for Dagen for at være føjeligt over for Justitsministeren. Det har været saa overordentlig ivrigt og taget en hel Masse Mennesker med, som slet ingen Ting havde gjort, for at der kunde komme saa store Tal frem som muligt, for at det i alt Fald ikke skulde kunne siges om Politiet, at det havde set gennem Fingre, men for at det skulde kunne siges, at det tværtimod havde gjort sig Umage for at skaffe det mest mulige af det, som Justitsministeren ønskede. Altsaa 41 Personer bleve dimitterede, Sagerne bleve hævede, der var ingen Ting i Vejen med dem, de havde slet ingen Ting gjort. Af de øvrige Sager bleve 20 henviste til Retten, og disse 20 ere altsaa indbefattede i de Tal, jeg tidligere har nævnt. Af disse bleve 10 hævede med en Advarsel; de sigtede have altsaa næsten ingen Ting gjort. Lægge vi disse 10 til de 41, faa vi 51, der altsaa ingen Ting eller næsten ingen Ting have gjort, og hvis Sager enten bleve hævede eller som fik en Advarsel, ved Tilbud; det vil sige ved at erlægge en Bøde i Mindelighed, bleve 15 Sager afgjorte, ved en idømt Bøde bleve 9 afgjorte, medens 5 bleve idømte Fængsel. Disse Tal ere altsaa indbefattede i de Tal, jeg tidligere har nævnt, de forøge altsaa ikke Overfaldene, de forøge ikke Antallet af de Forbrydelser, der er Tale om, men de ere kun stillede i en særlig Kategori. Det fremgaar altsaa heraf, at i Aaret 1901, hvor 20 Sager bleve henviste til Retten, kunne disse 20 meget godt være mellem de 204 Sager, som i 1901 bleve sluttede i Henhold til den Forordning, jeg før nævned, som ganske ube-

tydelige Sager. Det kan meget godt være, at de slet ikke betyde noget alligevel trods det, at de bleve henviste til Retten, og de, som ere idømte Bøder og Fængsel — altsaa 9 og 5 —, ere ogsaa indbefattede i dem, som der her staa ere blevne straffede. Naar vi have 42 eller 64 straffede for Vold i 1901, saa er der kun 14 af dem, som have begaaet den Forbrydelse, her er Tale om, nemlig Vold mod sagesløs Person.

Men saa komme vi til Aaret 1902, og der komme vi til mere ædruelige Tal end dem, her staa. Der viser det sig, at det store Tal, man var kommen op til i 1901, har slet ikke været nogen sand Maalestok, thi Tallet gik ned fra 83 til kun 24 Sager, som omfattede kun 26 Personer; medens der var 100 Personer implicerede i de Sager, der bleve paatalte i 1901. Og af dette mindre Tal maatte man hæve Sagen for 9 Personers Vedkommende, som ganske uberettiget vare tiltalte for denne Forbrydelse, og af de 15 øvrige Sager, som bleve tilbage, bleve de 7 henviste til Retten, 4 sluttede med en Advarsel, og 5 sluttede med en Bøde i Mindelighed. Der var ingen, der blev idømt nogen Bøde, ingen, der blev idømt Fængsel, det synes ikke at være saa forskrækkelig farligt. Der var kun en eneste, siger og skriver een, som blev dømt til Tvangsarbejde. Naar vi nu tage de 7, som bleve henviste til Retten, ere de, som allerede sagt, indbefattede i de Sager, som Retten har behandlet. Maaske de alle sammen ere blandt de 177, der bleve sluttede i Henhold til Forordningen som ganske ubetydelige Sager, men selv om man sætter det Tilfælde, at de ere blevne straffede strengere, kunne vi altsaa sige, at i Aaret 1902 var der siger og skriver 7 og ikke 31, som jeg før læste, der havde gjort sig skyldige i denne Forbrydelse og vare blevne straffede derfor.

Se, naar Forholdet er saadant, saa mener jeg, at det er ganske uberettiget af den højtærede Justitsminister at komme her og fortælle os, at Bølleoverfaldene ere i Tiltagen og Retssikkerheden i Fare. Der er ikke et sandt Ord i det hele, Lovforslaget er fuldstændig falsk, og jeg vil bede de ærede Medlemmer, der have stemt for denne Paragraf, om at tage sig disse Oplysninger ad notam og gøre den Fejl god igen, de begik ved anden Behandling, ved nu at stemme imod hele Lovforslaget, at vi ikke skulle faa et Lovforslag, der kan forværre Forholdene. Ligesom Pryglene før 1898 medførte en Stigning i Tallet af Voldsforbrydelser, saaledes kunne